

Beste donateurs en vrienden van de stichting Simon Wiesenthal Fonds,

Ik voel me zeer vereerd in de voetsporen van mijn grootvader en vader te mogen treden en bij deze mezelf mag voor te stellen als nieuwe voorzitter van de stichting Simon Wiesenthal Fonds. Vooral ben ik trots op mijn grootvader, Simon Speijer die als eerste in Nederland het belang zag het werk van Simon Wiesenthal te steunen: de opsporing van oorlogsmisdadigers die zich aan vervolging en berechting hebben weten te onttrekken. Hij riep Nederlanders op een financiële bijdrage te leveren met als doel het mogelijk te maken dat Wiesenthal zijn werk zelfstandig kon doorzetten, omdat subsidie dreigde te verdwijnen. Door de onverwachts grote belangstelling en steun is kort daarna de stichting Simon Wiesenthal Fonds – zoals u deze kent opgericht. Dit alles vond plaats ver voor mijn tijd en vrijwel al Wiesenthal's belangwekkendste werk is zelfs voor mijn geboorte verricht. Maar degene die mijn grootvader persoonlijk hebben gekend weten hoe hij zich altijd actief is blijven inzetten voor het werk van Simon Wiesenthal en de nagedachtenis aan de Joodse slachtoffers. Het zal u dan ook niet verbazen dat dit thema en de gebeurtenissen er omheen een grote rol hebben gespeeld in mijn jeugd en binnen onze familie.

Naast financiële steun is het verrichten van wetenschappelijk onderzoek altijd van groot belang geweest; wat zijn de antropologische, sociale, economische redenen dat WWII heeft kunnen gebeuren en hoe kunnen we ervan leren om er voor te zorgen dat zoiets nooit meer gebeurt. In de laatste jaren van Simon Wiesenthal's leven was hij in het bijzonder bezig om zijn persoonlijke archief, bestaande uit vele jaren werk, toegankelijk te maken voor verder academisch onderzoek (o.a. naar de holocaust en genocide). Zijn voornaamste doel was dat de geest van zijn werk behouden zou blijven, juist óók in een tijd waar zowel de daders als de slachtoffers van het nazi-tijdperk zullen zijn gestorven.

In een van Wiesenthal's eerste boeken "Moordenaars onder ons" wordt mooi beschreven, waarom tot op de dag van vandaag deze onderwerpen belangrijk zijn en wij de komende generaties moeten vertellen en voorlichten over wat er is gebeurd en dit vooral nooit mogen vergeten. "Als wij alles vergaten, dan zou hetzelfde over twintig of over vijftig of honderd jaar opnieuw kunnen gebeuren. Ik weet dat er in Duitsland en Oostenrijk veel mensen zijn die maar het liefst niets horen over wat er gebeurd is. Goed, maar het openbare opinieonderzoek bewijst dat er een nauw verband bestaat tussen de vervolging van de misdadigers onder de nazi's en de opkomst van het neonazisme. Hoe meer processen er gevoerd worden, hoe minder de nazi's de kop weer opsteken (p.15, 1966)."

Zelfs anno 2017 dienen wij ons in te zetten voor gelijkheid om te laten zien dat we geen enkele vorm van neonazisme zullen accepteren. Want zelfs in Nederlands zijn er nog steeds veel mensen slachtoffer van antisemitisme en discriminatie jegens andere religies en neemt deze in Groot-Brittannië zelfs toe (CIDI, 27-07-2017). Daarom is het des te belangrijker om "mijn" generatie te blijven voorlichten. Hoewel het merendeel van mijn generatie leeft in een redelijk zorgeloze samenleving, is het aantal mensen dat in 2016 op de vlucht is voor oorlog, geweld en vervolging het hoogste aantal ooit. Oorlog en vervolging zorgen voor enorm menselijk lijden: 65,6 miljoen mensen op de vlucht betekent dat gemiddeld 1 op de 113 personen in de wereld ontheemd is (UNHCR, 19-06-2017).

De essentie van Wiesenthal's levenswerk is de kans verkleinen, ofwel elimineren, dat dergelijke gebeurtenissen weer de kop op kunnen steken. Zoals hij zelf zei over zijn onderzoek - dat overigens vaak bekritiseerd werd "Misschien zal de geschiedenis nog eens bepalen of het goed geweest is of niet, maar ik geloof dat het noodzakelijk is.

Of wilt u dat u kinderen en kleinkinderen opgroeien om weer vergiftigd te worden met theorieën over minderwaardige rassen die als ongedierte moeten worden uitgegroeid? Wilt u dan niet liever dat zij hiervoor ongevoelig worden, wat alleen mogelijk is door hun de waarheid voor the houden?” (p.28, 1966)

Maar deze vragen zullen vandaag de dag nog gesteld moeten worden – en liggen nog altijd ten grondslag aan de doelstelling van deze stichting. Want zelfs al zijn de jongste verdachten/misdadigers van de Tweede Wereld oorlog nauwelijks jonger dan 90 jaar oud en is de kans klein dat deze worden vervolgd, is het minste wat we kunnen doen bijdragen aan kennisdeling.

Waarmee de aangescherpte statutaire doelstelling van de stichting als volgt luidt:

In relatie tot de statutaire doelstelling van de stichting streeft het bestuur nadrukkelijk naar intensivering van de kennisoverdracht en de educatie op het gebied van het antisemitisme.

Wij moeten in Nederland de gelijkheid koesteren en de wereld verdedigen tegen valse verleidingen. Daar hebben velen hard voor gestreden en het is belangrijk dat dat niet vergeten wordt.

In eerbetoon aan mijn grootvader, Simon Speijer hoop ik via deze weg mijn steentje te kunnen bijdragen.

Rebecca Donnison
voorzitter